

Myšlené a ne-myšlené

Myšlenkový akt (výkon) může být primárně charakterizován svou intencionalitou: tam, kde chybí nějakým způsobem zaostřená, koncentrovaná intencionalita, nelze mluvit o „myšlení“ ve vlastním významu toho slova. Slovo „intencionalita“ ovšem sugeruje záměr, úmysl – a to je třeba opravit. Myšlení má resp. může mít různou intencionalitu, tj. různé typy intencí. Každý výkon (nejen myšlenkový) může být soustředěn na určitý cíl, ale zároveň – a to třeba nechtěně – „vypovídá“ něco o tom, kdo něco vykonává (a něco vykonal)

(Písek, 100524-4.)